

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Animae Illvstres Ivliae Cliviae Montivm Marchiae
Ravenspurgi Morsae Annexarvmqve Provinciarvm E
Monvmentis Calamo R. P. Theodori Rhay. Societatis Iesv
Redivivae**

Rhay, Theodor

Neobvrgi Ad Danvbium, 1663

XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10835

virtute vim suam igne exuente, tumbâ inquam omnino consumptâ, *ossa eius vniuersa*, sicut & *Byssus ipsa*, quâ tenebantur, *medijs in flâmis integra prorsusque intacta* (hæreticis ipsis attonitis) mansêre. His insuper accedit relatu dignissimum, *eundem sanctum IULIAM astate multorum mensum siccitate vexatâ liberâsse*; cum enim homines pecudesque extremâ siti ob aquarû penuriâ laborarêt, abiectus in preces firmâ fide, pullatâ pastoricio pedo terrâ, fontem ægris hominibus armentisque salutarem excitauit: qui & hâc nostrâ memoriâ eius passim nomen retinet S. Irmundi puteus (vulgò *Sanct Irmunde Psûz*) dicitur cuius aqua, anno & ampliùs in vase retenta, incorrupta perseuerat. *Ex publicis eius iudicij Irmundani tabulis, et Bolando.*

XXX.

EMBRICA *Anniversarium* agit S. ADELGVNDIS, *eius Propositis Reliquijs: S. Regis & Martyris BASINI Filia*, in *Truncinio* extra *Gandavum*, *juxta Regem Patrem sepultæ. Canis. Martyr.*

Sensit & quoque sub jdem tempus Fatalem mortis ictum IULIÆ Comes ALEXANDER eius nominis *Primus*, & 29. *Leodienfium Princeps*, cuius regiminis initia, bella excepêre
Comitis

Comitis Durassij, opem ferentibus Comitibus Lo-
raniensi & Flandria: utrinque velitationibus
 damnis illatis & acceptis, tamdiu certatum, do-
 nec pleno campo, justo prælio Durassius suo-
 rû 30000 bus unâ cû impedimentis & tormentis
 amissis, fusus fugatusque est; clade suâ docens
 honorû Ecclesiasticorû inuasores, rarò fortuna-
 tos, neque scelera diu esse felicia. Prætorîū vexil-
 lum perquam ambitiosum, ab Angliæ Reginâ
 Durassio submissum, & captum ad rei tam bene
 gestæ memoriâ, in amburbalibus, añiuersariisque
 processionibus plurimis retro annis circumla-
 tū est. Durassio deleto domi forisque Alexandro
 omnia quieta lætâque fuêre. In primis augusta
 sui Collegij Lambertiniani species, quam augustis-
 simam uno eodémque tempore præsentis, red-
 debant duo Imperatoris LOTHARII FILII, Re-
 gum. 7. Ducum. 14. Comitum. 30. Baronum. 7. ut
 jure Brustemij calamus æstu maiestatis incita-
 tus effuderit: *Pulchra es & facie illustri ac deco-
 ra Ecclesia Leodiensis, gloriosa dicta sunt de te, Cui-
 uitas Dei.* Gloriam hanc ipsius LOTHARII Im-
 peratoris & Augustæ Coniugis aduentus am-
 plificauit, quos secutus INNOCENTIUS Ponti-
 fex Max. varijs institutis supplicationibus ipso,
Palmarum

*Palmarum triumphalique CHRISTI die, eos Imperiali Corona & Insignibus Imperij, more recepto, rite ornavit, non paucis astantibus Cardinalibus, Archiepiscopis, & Episcopis, tam Lotharingicis quam Transrhenanis 30. Abbatibus permultis, quos inter illud Orbis Christiani lumen S. BERNARDVS visebatur. Atque hi fuere ALEXANDRO, IULIÆQUE domui amoeni fortunatique dies, exitu tamen suo tristiores, quod nulla nobis Deus bona, nisi ad alicuius adversitatis pondus vendere soleat. Papiam enim à concilio ad dicendam causam, simoniámque eluendam, solá illi invidiá gloriæ comite, ut creditur, impactum evocatus, dum justo tardius iter ingredi molitur, à morte, quæ & Insulatis & Coronatis etiam Verticibus ex improvviso quandoque imminet, præventus est ad annum 1128. Eius tamen omni invidiá fortunâque altior, nunquam intermoritura vivet Virtus, Leodiensis Ecclesiæ chronico & Encomio subiecto illustrata: *vir fuit magna prudentia, sagacis facundia, in humilitate præcipuus, in oratione devotus, in eleemosynis pauperum nulli fortè secundus. Ex Chapeauille, P. Jacobo Lobbetio, & Chronico Leodiens. Eccles.**

Addamus

Addamus ALEXANDRO WALBODVM
 Cognatum, GODEFRIDI Ducis Montani filium, qui
 generis sui claritudinem ob eximias animi do-
 tes, & doctrinam Virtuti bellè sociatam,
 clariorem redidit dū *Stabuleti*, si Meiero credimus,
Monasticeen professus est: licet *Anselmus* id *Ultra-*
ieeti factum contendat! ut sit rarâ eius indole
 ac virtute jta captum Henricum Imperato-
 rem loquuntur Historiæ, ut ex Religiosa qui-
 ete abstractum, & Suo Sacratio & Ecclesiæ Leo-
 diensi suavissimâ Numinis semper dilectæ suæ
 Legiæ invigilanti providentiâ, vel invitū præfe-
 cerit is autē â suscepta dignitate submissior, sibi
 soli vilescens, omnibus venerationi erat: & cum
 in funiculis caritatis, paternôque affectu om-
 nes complecteretur, distrahebatur velut in par-
 tes, vnus omnibus adesse cupiens, unicêque o-
 ptans inter ægrorum potiùs pædores, quàm au-
 læ odores, blanditiâsque versari. Hinc de reli-
 gioso vitæ rigore nihil remittens, jeunijs, Vi-
 gilijs, humi cubando, sacras ædes sine arbitris
 obeundo, continuô in seruitutem corpus re-
 digebat, & inter egenos lautiores sibi pro di-
 gnitate paratos cibos, diuite manu erogabat,
 imô horum ut nuditatem tegeret, sæpe sæpius
 C templorum

templorum ac palatij parietes altariaque peristromatibus nudabat, donec ab aulæ præfecto redimerentur, raro in tanto fastigio ac præfule exemplo, quod illustrius redditum, quando *Primarij* aulæ Ministri (sive verè, sive fictè) ei suboffensum *Imperatorem* HENRICVM, ex vulgi opinione, muneribus & ingenti Pecuniarum vî placandum suadebant, quàm ille collectam altiori instinctu totam inter mendiculorum agmina effudit, ratus longè sibi consultius futurum, cælestem, quàm terrestrem Regem placare; quod & ipse pius *Imperator* consilium deinde audiens, vehementer probavit. his Christianæ pietatis operibus dum non LEGIACO modò, sed *orbi universo conspicuus* vivit D. WALBODVS, ac Deum Diuòsque tutelares, propitios facit, cum in senectute bona, febris mortis prodroma invadit, quam mente cælo intenta frequenti psalmodia, assiduâ comprecatione roburare cæpit, & vilibus stramentis superiniecto cilicio incumbere. *Ita nimirum jacere, ita excedere volunt grandes anime;* non in purpura, non in molli lectisternio, sed in asperrimo ciliacino stragulo; in quo quiescenti spectandum se illi præbet manifesta in luce S. LAURENTIUS

TIVS

tivs, die nominatâ *ipsum* ad se evocans. quo re-
 creatus nuntio pius *Præsul S. LAURENTIVM*, eiûs-
 que *Monasterium* ex asse heredem scripsit, & in
 terris vivere desiit, ut Cælo viveret: tam fre-
 quentibus â morte miraculis celebratus, ut
Stephanus primus *Diui Laurentij Abbas Virduo*
 accitus, veritus ne multitudinis ad opem â S.
 Episcopo referendam concursus, religiosorum
 Monachorum quietem interrumperet, *S. Præ-*
sulem rogaverit, ut crebrioribus supersederet mi-
 raculis. *An non hac illustrissima domus Juliaca,*
illustrissima anima, illustria argumenta? De-
 lituit ad annum usque M. D. CLV. Sa-
 crum pignus in *S. Laurentij Crypta* ex longa no-
 cte ab *illustrissimo Nuntio Apostolico D. Iosepho*
Sanfelicio liberatum, cum illud tumulo extra-
 ctum in eijdem Ecclesiæ Sacratio, deposuit.
 quod dum molitur, *Cælestis* quidam odor omnes
 afflavit, *illustrissimo ipso cum familiaribus,* rei no-
 vitate attonitis. Odor verò hic testis fuit, &
 index illius, quem aspirare solet eximia sancti-
 tas & virtutum odor. *Chronic. Eccles. Leodiens.*
P. Iacobus Lobbetius & alij.